

(Kort bemærkning).

Villy Søvnald (SF):

Hr. Jeppe Kofod kom i sit oplæg også med de sikkerhedspolitiske aspekter, som Socialdemokraterne byggede deres stillingtagen på. Det synes jeg er fair. Det er også fint, at vi er kommet til at diskutere lidt sikkerhedspolitik i den her sammenhæng.

Jeg vil godt gøre opmærksom på to sikkerhedspolitiske vinkler, der vil være afgørende for Socialdemokraterne. Det ene er Kinavinklen, at det ikke medfører oprustning. Der vil jeg så spørge: Hvad er den socialdemokratiske gruppes umiddelbare indtryk? Deler man opfattelsen, der var den fremherskende på høringen, at det her vil betyde oprustning i Kina? Eller har man en anden analyse?

Og det andet var viljen til aftaler. Det blev også afprøvet på høringen, hvor den amerikanske viceforsvarsminister Crouch sagde, at USA ville modsætte sig enhver type af aftaler i det her spil, der begrænsede deres mulighed for at handle, som de gerne ville.

Så med henblik på de to kerneønsker i hr. Jeppe Kofods indlæg var svaret på konferencen nej til begge spørgsmål. Er det så ikke betænkeligt at tiltræde en procedure, hvor man i virkeligheden med hr. Jeppe Kofods udlægning af forslaget til vedtagelse siger ja til missilskjoldet, hvis man får opfyldt ønskerne, når man nu har de betænkeligheder?

(Kort bemærkning).

Jeppe Kofod (S):

Først til hr. Søren Søndergaard: Jeg går ikke rundt og uddeler skyld til nogen partier her i Folketinget. Og jeg vil gerne sige til hr. Søren Søndergaard, at i min mail står der ikke, at de grønlandske medlemmer ikke er blevet kontak- tet forud for den her forespørgsel. Det er jeg meget ked af at sige. Det kan godt være, det står i hr. Søren Søndergaards mail, men det står i hvert fald ikke i den, jeg har fået. Så jeg synes, det er lidt mærkværdigt, det her.

Så i forhold til den videre proces, synes jeg, det er klart, at der altså nu ligger en forståelse, en aftale mellem den danske regering og det grønlandske hjemmestyre. Man har lavet et forhandlingsudspil til amerikanerne, som man skal i gang med at forhandle nu. Det er klart, at det, jeg siger, er, at hvis det er sådan, at det lykkes at få krav igennem, så det grønlandske hjemmestyre er tilfreds, og den danske regering er tilfreds, så er det klart, at man selvfølgelig som mini-

num skal rådføre sig med Det Udenrigspoliti- ske Nævn forud for en konkret besvarelse af Colin Powells brev. Det er selvsagt klart. Det siger grundloven også. Men så mener vi sådan set godt, at man kan sige ja til opgradering af Thule- radaren på Grønland. Det er det, der ligger i vo- res holdning til det spørgsmål her.

Og så til det andet spørgsmål, den anden del af det. Det er fuldstændig korrekt, at vi også ønsker, at man arbejder for bindende aftaler. Man arbejder for, at der ikke kommer nye rustnings- kapløb. Det er to vigtige ting. Der deler jeg fuld- stændig den bekymring, som hr. Villy Søvnald har. Det er jo også derfor, jeg spurgte regeringen om, hvad man har tænkt sig af konkrete initiativer i den retning. For ja, vi diskuterer selvfølgelig Thuleradaren, og vi diskuterer opgradering, men vi må også diskutere de større perspektiver. Og der ønsker vi bare, at den danske regering kommer i offensiven i forhold til det her.

Det er det, vi efterspørger. Det er klart, at det er meget svært at stille krav om, hvordan man konkret skal gøre det, men det, vi gerne vil have, er, at man arbejder for det og for at få en politisk tilkendegivelse. Og det er derfor, jeg spørger udenrigsministeren om det her.

(Kort bemærkning).

Kuupik Kleist (IA):

Nu prøvede jeg at få en fortolkning af den sidste sætning i forslaget til vedtagelse fra Venstres ordfører uden synderlig held. Nu vil jeg gerne prøve med hr. Jeppe Kofod: Hvad betyder den sidste sætning i forslaget til vedtagelse? Det er et meget simpelt spørgsmål, og jeg håber også, hr. Jeppe Kofod svarer på det.

Med hensyn til diskussionen om inddragelse af undertegnede og hr. Lars-Emil Johansen i denne her proces synes jeg, at man ligesom får sådan nogle flashbacks til nogle meget klassiske formuleringer i Folketinget omkring, at denne lov gælder ikke for Grønland osv., når hr. Jeppe Kofod henviser til, at der i e-mailen ikke udtryk- keligt stod, at denne e-mail ikke var tilsendt de grønlandske medlemmer i Folketinget. Det gør der jo ikke. Nu har jeg også selv lige set denne mail. Det kan man vel se, ved at vores navne ikke står der.

Den her diskussion om, hvem der burde have sørget for at kontakte nogle, hvis nu nogle skulle kontaktes, er jo lidt underholdende. Ikke desto mindre er det jo situationen i dag – og denne her diskussion står i grell modsætning til sidste de- bat, vi havde her i Tinget, om reel medinddra-